

BUDSKAP FRÅN OMRÅDETS LEDARE

Sabbatsdagen i kyrkan

Äldste Francisco Ruiz de Mendoza, Spanien
Områdessjuttio

Med äldste Nelsons tal under generalkonferensen i april 2015 har kyrkan lagt ny betoning på att helga sabbatsdagen. När vi helgar sabbatsdagen kan vi få glädje av den och uppleva många välsignelser som Gud är angelägen om att utgjuta över oss. Som äldste Nelson påpekade var sabbaten ett evigt förbund mellan Herren och Israels folk (se 2 Mos. 31:13, 16) och en påminnelse om att Herren kan helga sitt folk. Frälsaren förkunnade att han var sabbatens Herre (se Luk. 6:5) och i de här sista dagarna har han otvetydigt påmint oss om att vi ska hålla sabbaten helig (se L&F 68:29).

En viktig del av att följa det här budet är att gå i kyrkan på söndagarna och ta del av sakramentet: "Du

[skall] gå till bönehuset och offra dina sakrament på min heliga dag" (L&F 59:9). Det är nödvändigt för att vi ska hålla oss "obefläckade av världen" (se L&F 59:9). Eftersom sakramentets förrättning hänger på försoningen är den det centrala i vår gudsyrdkan. Det gör "sakramentsmötet till det heligaste och viktigaste mötet i kyrkan" (äldste Dallin H. Oaks, generalkonferensen i oktober 2008). I samma utsträckning vi förbereder oss för den här förrättningen och det här mötet visar vi Herren att vi förstår hur viktig hans försoning är och att vi ser allvarligt på våra förbund med honom. Välsignelserna som kan komma av att ta del av sakramentet på lämpligt sätt är oräkneliga och kan ha stort inflytande

på oss och på andra omkring oss. Vårt samarbete med församlingsrådet och biskopsrådet för att vi ska få ett andligt sakramentsmöte är en del av vår personliga strävan att bli mer lik Frälsaren och därigenom kvalificera oss för att vara ett ljus för andra.

Hur kan vi göra sakramentet till en möjlighet att växa för oss och för andra omkring oss? Låt oss stanna upp för ett ögonblick och fundera över vilket slags sakramentsmöte Herren vill att vi ska ha. Är det inte ett möte där Anden är närvarande och vi blir andligen helade när vi ingår förbund med Gud om att vi är "villiga att ta på oss hans Sons namn och alltid minnas honom samt hålla de bud som han har givit oss, så att vi alltid kan ha

Äldste Francisco
Ruiz de Mendoza

hans Ande hos oss” (se L&F 20:77)? Skulle vi inte längta efter ett sådant möte och förbereda oss för det under veckan? Skulle vi inte förlåta andra för deras oförrätter mot oss? Skulle vi inte be om förlåtelse och komma till sakramentsmötet med en ångerfull själ? Skulle vi inte råd göra med medlemmarna i vår familj om hur vi kan göra sakramentsmötet till en helig upplevelse? Skulle vi inte tycka om att ta med andra till ett sådant speciellt möte? Herren har förkunnat: ”Och om någon bland er är stark i Anden, låt honom då ta med sig den som är svag, så att denne kan bli uppbyggd i all ödmjukhet, så att även han kan bli stark” (L&F 84:106). Är inte en upplyftande upplevelse med sakramentet ett bra tillfälle för oss att bli starka så att vi kan hjälpa andra att också bli starka? Borde vi inte bjuda med andra, särskilt de som är mindre aktiva eller som inte har tagit emot evangeliet än, så att de kan ”komma till Kristus” med oss ”och bli fullkomnade i honom” (se Moro. 10:32)?

Det är min bön att vi alla må delta i sakramentsmötet på ett sådant sätt att upplevelsen på ett betydande sätt bidrar till att göra sabbaten till en fröjd och en glädje (se Jes. 58:13), inte bara för oss utan för alla som vi har ansvar att vittna om Herrens verk för (L&F 88:81–82).

I Jesu Kristi namn, amen. ■

Äldste Dale G. Renlund: Familjens upplevelser när skandinaviska immigranter speglar nuvarande händelser i Europa

Informationstjänsten, Europaområdet

Apostelns nordiska rötter har stort inflytande på hans liv idag

Äldste Dale G. Renlund reflekterar över sitt rika nordiska arv och betonar: ”Den svenska och finska mentaliteten är en del av mig – en stor del av mig är svensk och finsk”, säger han.

”Jag är otroligt stolt över det arvet, jag är så glad att jag har det”, säger den nyaste aposteln i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga (mormonerna), som har kusiner i Finland och Sverige.

Äldste Renlund säger att han beundrar svenskens ”naturliga benägenhet att vara snäll, att vara god, att vilja dela med sig. Det är karaktärs-egenskaper som fånglar mig.”

Det är finnarnas beslutsamhet och förmåga att bita ihop (”sisu” på finska) som han respekterar mest. ”Jag älskar det folket. När en finländare väl har tagit ställning gör han allt han kan, och när han inte har mer att ge, så fortsätter han att ge”, lägger äldste Renlund till.

”Mitt modersmål är svenska och vi talade svenska hemma tills våra föräldrar insåg att vi behövde börja skolan. Då bestämde våra föräldrar

sig för att tala engelska i hemmet för att hjälpa barnen.”

Äldste Renlund berättar om när de tittade på olympiska vinterspelen

Äldste Dale G. Renlund

när han växte upp i sin immigrantfamilj och säger skämtsamt att han inte kunde förlora när Sverige tävlade mot Finland: ”Vi hejade alltid på Finland eller Sverige och när Finland och Sverige spelade mot varandra i en olympisk gren, som ishockey, visste vi att vi inte kunde förlora!”

Nå ut till de europeiska flyktingarna – då och nu

Ursprunget som skandinavisk immigrant har gjort ett bestående intryck på äldste Renlund. Hans tidiga upplevelser i familjen betyder mycket för honom och han känner igen sig i aktuella händelser i Europa – en miljon flyktingar och immigranter har kommit till Europa under det senaste året.

Äldste Renlunds pappa Mats Åke Renlund föddes i Finland. Han kom till Sverige i slutet av andra världskriget, där han internerades i ett flyktingläger under 1944. Han blev svensk medborgare innan han emigrerade till USA så att han kunde gifta sig med sin fästmö Ragnhild Mariana Andersson i ett mormontempel.

”När jag tänker på flyktingarna i Europa och vad som sker just nu, och sedan tänker på att min pappa faktiskt upplevde samma sak som flykting i slutet av 1944 – är det intressant från hans perspektiv, från Europas perspektiv, för han upplevde samma sak.

Pappa glömde aldrig de vänliga svenskarna som tog emot honom som

Dale G. Renlund (längst till höger) med sina föräldrar och syskon 1963.

flykting och han mindes dem med tacksamhet. Han inspirerades att följa deras exempel – att vara vänlig mot andra. Det blev hans kännetecken. Tänk på vad Hjälpföreningen står för, att det är en ’förening som hjälper’. Dess uppgift är att bistå, att hjälpa. Så det finns saker vi kan göra som kyrka, som vi kan göra som individer och sedan tillsammans för att hjälpa till med det här. Och det börjar med att förstå att alla dessa flyktingar är våra bröder och systrar.”

Övervinna utmaningar genom evangeliet, familjen och gemenskapen i kyrkan

Som barn till svenska immigranter ställdes äldste Renlund och hans

syskon inför många utmaningar. ”Det var svårt. Vi visste att vi var annorlunda, vi visste att våra föräldrar var immigranter. Och vi visste att vi stod ut, men vi var stolta över att vi var annorlunda. Vi var stolta över vårt finska och svenska arv”, säger äldste Renlund.

Kärleken inom familjen som höll dem nära varandra, en känsla av identitet och enighet i evangeliet, gav dem den styrka de behövde. Detta gällde särskilt när familjen Renlund flyttade tillbaka till Norden när Mats Renlund kallades på en byggnadsmission i början av 1960-talet. Familjen flyttade först till Helsingfors, där Mats arbetade på kapellet i Haga, och sedan till Sverige.

”Vi hade det knapert och jag minns att vi åkte till Trollhättan en gång med pappa och där fanns det några missionärer – det var i slutet av månaden.

De hade slut på pengar, de hade inte pengar till mat. Så mamma gav dem 10 kronor och jag minns att jag och min syster sa till mamma: ’Hur kunde du göra så? Du vet att vi inte har så det räcker för oss själva.’ Mamma sa då: ’När man ger något till missionärerna kommer det alltid tillbaka femfaldigt.’ På andra sidan byggnaden hade en medlem som deltog i byggnationen lagt märke till mina slitna skor och gav pappa 50 kronor. Så när vi samtalande om det på vägen hem var det uppenbart för mig som 13-åring att det var sant.”

När äldste Renlund fyllt 19 år åkte han på heltidsmission till Sverige och fick återigen insupa den svenska kulturen.

”Jag minns hur jag som ung missionär fick se andra lära sig om evangeliets återställelse och hur deras vittnesbörd om Frälsaren växte fram. Jag såg vittnesbörd stärkas och en villighet att ingå förbund. Jag såg hur Kristi försoning började verka i dem och det är det dyrbaraste minnet jag har av någon upplevelse i kyrkan.”

Tillväxt i Sverige och hos oss personligen

Äldste Renlund säger att det är härligt att iakta kyrkans tillväxt i Sverige

under åren som går, med ett tempel i Stockholm och dagens 9 500 medlemmar. ”Att få se detta hända och få se hur starka flergenerationsfamiljer växer fram har varit så spännande, och det är något så underbart med de hängivna medlemmarna där.”

Äldste Renlund kommenterade den växande sekularismen: ”Det en familj behöver i ett sekulariserat samhälle är att förstå vad evangeliet verkligen ger. Evangeliet ger oss glädje och insikt och när vi koncentrerar oss på den glädjen och

insikten hjälper det oss att navigera i ett sekulariserat samhälle – att vara ett ljus för världen, att inte skämmas för den vi är utan att i stället glädjas över den vi är och bemöta varje person på det sätt som Frälsaren vill att vi ska bemöta dem på.”

På frågan om när han ska besöka Sverige svarar äldste Renlund: ”Kyrkans president Thomas S. Monson kallar mig ’svensk pojke’, men jag är inte säker på när jag kommer till Sverige. Det sker när jag får det i uppdrag och jag ser fram emot det.” ■

LOKALA NYHETER

Malmö Stavskonferens 3–4 mars 2016

Birgitta Wennerlund, Elisabet Aase, Malmö stav

Det var två andligen upplyftande dagar med tal och musik av medlemmar i Malmö stav. Vi fick tal och vittnesbörd från en blivande- och en nyligen hemkommen missionär. Ny andre rådgivare i stavspresidentskapet inröstades, *president Glen Helmstad*. Avgående rådgivare, *president Markku Lorentz*, inröstades som biskop i Lunds församling. Vi fick höra vittnesbörd av syster och president Helmstad och syster och biskop Lorentz.

Lördagens session

Alison Clark – på väg till Singapore- och Malaysiamissionen!

Tisdagen den 8 mars flyger syster Clark till missionärsskolan i Provo, Utah, för att friska upp sina kunskaper i mandarin. Under de cirka fem år som hennes pappa arbetade på ambassaden i Beijing gick hon på en internationell skola, där hon lärde sig att både läsa, skriva och prata mandarin. Däremot inte ett ord som har med skrifterna att göra, så det blir nio veckor på MTC.

FOTO ELSABET ÅASE

Från vänster: Sara Sandelin, Kristianstads församling; Alison Clark, Malmö församling; president Williams, president för templet i Köpenhamn och stavspatriarken Nils-Erik Nilsson.

”Det har varit många förberedelser innan jag kom till beslutet att åka på mission”, berättar Alison under lördagens allmänna möte i Malmö stav den 5–6 mars. ”I slutet av sommaren förra året flyttade jag för att studera i Stockholm. Jag påbörjade min utbildning, och kände att jag skulle gå till templet varje vecka och göra dop för de döda. När jag läste i Läran och förbunden 71:1–3 kände jag att Herren talade till mig när han sa: ’Förkunna för världen i områdena runtomkring och även i kyrkan under en tid, ända tills det skall tillkännages för er.’ Då bestämde jag mig för att göra i ordning mina papper!” Det tog bara en vecka, sedan var Alison redo. ”Jag blev kallad att

tjäna i institutrådet, och undrade lite varför, nu när jag bestämt mig för att åka på mission. Men jag förstod snart att vi växer på olika sätt. Det kallet hjälpte mig att få kärlek till mina medsyskon. Jag är så tacksam och glad och känner redan kärlek till folket i Singapore och Malaysia. Jag älskar evangeliet av hela mitt hjärta och är tacksam för mina föräldrars exempel. Fast jag talade inte om för dem vad jag höll på med. När missionskallelsen kom stoppade jag ner det i ett kuvert från Forsvarsmakten, så att de inte skulle misstänka något. Oj, vad förvånade de blev när jag läste upp den.

I Läran och förbunden 58:64 finns ett löfte: ”Ty sannerligen, ljudet måste

gå ut från denna plats till hela världen och till jordens yttersta gränser – evangeliet måste predikas för varje levande varelse, med tecken som följer dem som tror.’ Jag tror på att Herren kommer att hjälpa mig och alla andra missionärer världen över.”

Kent-Olof Jakobsson – Jag trodde aldrig jag skulle få uppleva denna glädje!

Som ny medlem berättade broder Jakobsson om sin förändrade tro. Tidigare trodde han inte på sådant som han inte kunde se och ta på. Men en aktivitet för ensamstående vuxna i Norge förändrade hans liv. ”En vän till mig frågade om jag ville följa med till Oslo och fira nyår tillsammans med ett 60-tal mormoner. Jag hade inget annat för mig och tänkte att en nykter nyårsafton vore inte så dumt”, berättar broder Jakobsson. ”På vägen hem från den aktiviteten blev jag övertygad om att Gud finns, och en tid därefter började jag gå till kyrkan i Kristianstad. Jag visste redan om visdomsordet och när missionärerna ville att jag skulle fråga Gud om Mormons bok är sann, så visste jag det redan. En av mina barn- domsvänner, Hans Strandberg, döpte mig. Jag visste inte vad ett vittnesbörd var, men förstår nu att det är att sätta ord på en känsla som blir bättre och bättre. Det är aldrig för sent att förändra sitt liv. Jag trodde inte jag skulle få uppleva denna glädje. ’You raise

me up' finns det en sång som heter och fritt översatt lyder orden: 'Bär mig så jag kan gå. Stärk mig när jag är på dina skuldror.'" Broder Jakobsson avslutade med att citera Moroni 7:26: "Och lika säkert som att Kristus lever talade han dessa ord till våra fäder och

till templet. Jag har fått möjlighet att läsa min farmors fars dagbok som han skrev under tiden 1904 till 1905 när han tjänade som missionär i Skåne. Han skrev kortfattat, ibland bara tre meningar. Det kan tyckas lite men är en stor skatt för de efterlevande", vittnade syster Williams.

"Jag älskar att tala med människor när jag åker med bussen", fortsatte syster Williams. "När jag ser en familj med barnvagn, brukar jag säga: 'O, ni skulle älska det program vi har i vår kyrka och så berättar jag om hemaftnarna. Ibland frågar jag om de vet vem Mose var. Och så berättar jag att vi i vår kyrka också har en profet som Mose. Eller så berättar jag om den dagbok min farmors far skrev när han var här på mission. Jag har förstått att i Skandinavien talar man inte så mycket om sin tro. Men om jag frågar om de tror på Gud, blir några väldigt ivriga att berätta om sin tro. Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum har talat om att vi behöver bevara sältan. Jag hoppas att alla era vänner vet att ni är mormoner!"

Missionspresident Beckstrand citerade några av de egenskaper president Thomas S. Monson finner hos en troende:

"Tala till andra med kärlek och respekt. Följ, med kärlek, Kristi rena kärlek, Kristi föredöme.

Eftersträva att vara vänliga och ge näring åt er tro. Var rena till

kropp, sinne och tankar (se 1 Kor. 4:12). Låt ingen förakta dig för din ungdoms skull."

"President David O. McKay har sagt att 'varje medlem är en missionär'. Det finns ingen större kärlek än att låta vårt ljus lysa" (Matt. 5:16), sa president Beckstrand.

Söndagens session

Sara Wagner, en ung kvinna, sa i sitt tal att "det personliga tillväxtprogrammet i Unga Kvinnor hjälper mig få större uppskattning för kvinnlighet. Programmet innehåller förslag på egenskaper jag kan utveckla. Till exempel kan jag bli bättre på att göra missionsarbete, bättre på att samarbeta med familjen."

I 2 Mos. 34:29 står det att Moses ansikte lyste när han kom ner från berget efter att ha talat med Herren ansikte mot ansikte. "Jag tycker att många äldre kvinnor har en speciell utstrålning", sa unga syster Wagner. "Jag kände att jag behövde göra en förändring i mitt liv och kom fram till att jag skulle studera det personliga tillväxtprogrammet och följa det!" avslutade syster Wagner.

Syster Beckstrand talade om offer. "Offer har en avgörande betydelse i vårt liv", sa hon och citerade president Hinckley som har sagt: 'Utan offer kan det inte finnas någon sann gudsdyrkan.' Offer är en av de viktigaste saker som skiljer oss som medlemmar

Tre unga män sjöng vackert "O hur skön var morgonstunden". Från vänster: Johannes Rönndahl, Ludvig Wrang och Samuel Rönndahl.

sade: Vad ni än ber Fadern om i mitt namn, som är gott, i tro och med tillit till att ni skall få, se, det skall ske er."

Syster Janet Williams ger tips om hur vi kan föra evangeliet på tal

"Jag är så glad att temat under den här konferensen handlar om missionsarbete, och att föra människor

av kyrkan från resten av världen. Vi kan inte ha en relation till vår Frälsare Jesus Kristus utan offer.”

President Thomas Wiklöf, förste rådgivare i stavspresidentskapet, nämnde i sitt tal att ”när vi räcker upp vår hand för att uppehålla, till exempel en ny biskop, så gör vi det för att visa att vi stödjer honom. Några tror kanske felaktigt att vi röstar. Jag vet att de som kallats har kallats av Herren. Han glädes sig över alla som kallats. I Jesaja 43 står det: 'Frukta inte.' Vi ska inte frukta för Herren dugliggör oss. Herren beskyddar oss när vi tjänar i våra kall. Jag är tacksam mot Frälsaren för att jag får tillhöra en kyrka som har apostlar och en profet som kan tala om för mig vad jag bör göra. Herren välsignar oss så rikligen. Må vi stödja våra syskon som kallats. Må Herren välsigna oss alla, så att vi kan göra vårt bästa för att bygga upp Guds rike.”

Även president Williams, president för templet i Köpenhamn, talade till oss. Han sa: ”Vi får inte glömma våra långsiktiga mål. I Mose 1:39 påminns vi om slutmålet: 'Ty se, detta är mitt verk och min härlighet – att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan.' Frälsaren har gett oss möjlighet till evigt liv. Som vi kan läsa i tredje trosartikeln måste vi, för att få evigt liv, visa lydnad mot lagen. Vissa förrättningar är livsviktiga för att vi ska få upphöjelse. Missionärerna

predikar omvändelse och dop. Vi behöver även hålla ut, få vår tempelbegåvning och beseglas i templet. I alla tidsåldrar har Guds folk insamlats och den högsta välsignelsen är att vi kan skapa eviga familjer. Kom till templet om ni inte har beseglats, kom och bli välsignade som en evig familj. Genom Frälsarens försoningsoffer återställdes myndigheten att binda här på jorden, så att det som binds på jorden är bundet i himlen.”

Stavspresident Tony Clark uppmanade oss alla att ”gå från ord till handling. Det är inte förståelsen av evangeliet som räddar oss, utan det vi gör. En görare är någon som

sörjer för sitt och andras behov. På ett möte nyligen betonade områdespresidentskapet tre saker: 1) Stödja ensamstående unga vuxna, 18–30 år, 2) Helighålla sabbatsdagen. 3) Områdespresidentskapets målsättningar: 'Ta med en vän', 'Bli timligt och andligt oberoende', 'Hitta en förfader'.

Enkla handlingar kan ge extraordinära välsignelser när vi arbetar med målen. Jag vet att Herren älskar offer, ingen kan nog förstå Frälsarens offer. Joseph Smith var en särdeles människa och profet. Jag älskar min familj och är stolt över min dotter som tagit beslutet att gå på mission”, avslutade president Clark. ■

Grannarna ärar den gamla gårdsägaren med ett jätteporträtt

Birgitta Wennerlund, Kristianstads gren

Karl-Åke Jönsson som lämnade den här jorden för ett par år sedan, har nu fått sitt porträtt i stort format utanför det gamla huset. När siste arvingen inte hade något intresse av att ta över den gamla gården i Slähult gick grannarna samman och tog över marken.

”Alla de här gårdarna som ligger här runt omkring är våra. Därför var det intressant för vår del, nu får vi en sluten enhet i markarealen i

ett väldigt fint område”, säger Olle Karlsson, en av grannarna.

Karl-Åke Jönsson som bodde där tillsammans med sin syster Ann-Marie tog hand om gården i över 70 år. Han tog över gården efter sin far och farfar, båda med namnet Jöns Nilsson, som hade haft den i sina ägor sedan 1880.

När Karl-Åke Jönsson och hans syster blev medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga för ett

antal år sedan, användes gården som möteshus. Ann-Marie spelade på orgeln och alla var välkomna dit.

Konstverket är gjort av Sven-Ingvar Johansson, även han från Osby, och han har gjort porträttet där enbart ansiktet mäter ca 1,5 meter i höjd. Enda redskapet var en motorsåg. ”Det är mycket svårare att göra större grejer. Gör man något litet så har man hela tiden kontroll. Här får man hoppa ner och titta. Sedan får man titta noga på de olika dragen. Mot slutet hade han håret lite över sidan, näsan var lite krökt och ögonlocken tunga”, säger Sven-Ingvar till tidningen Norra Skåne, som den 23 september hade en hel sida med artikel och

FOTO: HANS STRANDBERG

Konstnären Sven-Ingvar Johansson har på grannarnas initiativ gjort en jättestor byst av Karl-Åke Jönsson. Här blickar han ut över ladan, där han förr i tiden hade kor som behövde mjölkas även på söndagarna. Detta gjorde att Karl-Åke och Ann-Marie alltid fick skynda hem från kyrkan i Kristianstad. En sträcka på drygt fem mil som de trofast gjorde varje söndag. I det gamla bostadshuset hölls förr i tiden kyrkans möten, och det har haft stor betydelse i kyrkans historia.

foto av bysten som är gjord av två stora almar framför det gamla huset. Arbetet tog 4 dagar och grannarna tror att Karl-Åke nog skulle ställt upp på detta, men han hade inte begärt det.

Vi i Kristianstads gren gläder oss mycket åt att ”kungen av Slähult” får fortsätta blicka ut över sitt älskade Slähult och är tacksamma över grannarnas initiativ. ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favorit-skriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från

artikelförfattare, fotograf och personer på fotot. (Undantag: Om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot.) För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar!

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristikyrka.se. Under menyn ”Kontakta oss” nere till höger klickar man på ”Hur man skickar in artiklar”. Blanketterna måste fyllas i och undertecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör

eivorhagman@hotmail.com

Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping